

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Małgorzata Podkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **M. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 czerwca 2012 r. znak OW- (...)

w przedmiocie **jednorazowego odszkodowania**

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22 czerwca 2012 r. znak OW- (...) w ten sposób, że przyznaje **wnioskodawczyni M. M. prawo do jednorazowego odszkodowania** z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25 października 2010 r. w kwocie odpowiadającej 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. M. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 22.06.2012 r., na podstawie której strona pozwana odmówiła jej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.10.2010 r. Wnioskodawczyni wniosła o sprostowanie protokołu nr (...) dotyczącego ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, poprzez zamieszczenie w nim zapisu, że obok stłuczenia pięty prawej doznała innych, nieudokumentowanych urazów, które powstały wskutek upadku ze schodów w dniu 25.10.2010 r. Wskazała, że w dniu 25.10.2010 r. podczas wykonywania swoich obowiązków nauczyciela wychowania przedszkolnego uległa wypadkowi. W dniu sporządzenia protokołu powypadkowego jedynym dokumentem, który posiadała, była karta informacyjna z wizyty na pogotowiu ratunkowym. Dlatego w protokole ujęto tylko jeden uraz - stłuczenie pięty prawej. W chwili obecnej, w wyniku nie zdiagnozowania szczegółowo jej stanu zdrowia po zaistniałym upadku, okazuje się, że obszar doznanych dolegliwości jest znacznie szerszy niż zapis w protokole powypadkowym. Wszystkie wykonane przez nią badania diagnostyczne wskazują, że jej obecny stan zdrowia jest wynikiem powikłań po niezdiagnozowanych w porę urazach. Podniosła, że zespół powypadkowy nie wykorzystał wszystkich możliwości do ustalenia szczegółowo doznanych przez nią obrażeń, nie zasięgnięto opinii lekarzy specjalistów. Odmówiono jej prawa do ustalenia uszczerbku na zdrowiu i wypłaty świadczenia odszkodowawczego. Wskazała, że konsekwencją urazu pięty są wszystkie schorzenia i urazy stawu skokowego i stopy prawej, łącznie z uszkodzeniem nerwu strzałkowego, który z kolei wskazuje na uraz kręgosłupa w odcinku lędźwiowo - krzyżowym, a ten uraz wskazuje na uraz kręgosłupa w odcinku szyjnym. Wynika stąd, że należy uwzględnić wszystkie urazy. Wnioskodawczyni podniosła przy tym długi czas diagnozowania urazów i przyczyny, którymi było to spowodowane.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 22.06.2012 r. i odrzucenie wniosku o sprostowanie protokołu powypadkowego. Podniosła, że w protokole powypadkowym pracodawca wskazał jako przyczynę wypadku poślizgnięcie się na schodach, zaś skutki określił, jako stłuczenie pięty prawej nogi. Wnioskodawczyni nie wniosła

zastrzeżeń do tego protokołu podpisując go. Rozpatrując wniosek o wypłatę jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, organ rentowy odmówił prawa do tego świadczenia. Lekarz orzecznik stwierdził, że przebyty uraz stopy prawej nie spowodował zaburzeń funkcji kończyny i ustalił o % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku. Wnioskodawczyni nie wniosła sprzeciwu do komisji lekarskiej i nie kwestionowała decyzji. Wnioskodawczyni wystąpiła do pracodawcy o sporządzenie aneksu do protokołu powypadkowego wskazując, że doznała urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowym. Pracodawca nie zmienił treści protokołu. Wnioskodawczyni wniosła o wypłatę jednorazowego odszkodowania uzasadniając to pojawieniem się nowych okoliczności świadczących o innych obrażeniach będących następstwem wypadku z dnia 25.10.2010 r. Organ rentowy odmówił uwzględnienia wniosku w związku z pogorszeniem stanu zdrowia, nie udokumentowano bowiem innych urazów mogących mieć związek z tym zdarzeniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że w dniu 25.10.2010 r. M. M. uległa wypadkowi przy pracy.

Jest bezsporne, że w protokole nr (...) r. dotyczącym ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, sporządzonym w dniu 05.11.2010 r., wskazano jako przyczynę wypadku poślizgnięcie się M. M. na schodach, a jako skutki wypadku - stłuczenie pięty prawej nogi.

Jest bezsporne, że decyzją z dnia 21.01.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił M. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, albowiem lekarz orzecznik ustalił o % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami tego wypadku.

Po dniu 21.01.2011 r. u M. M. doszło do pogorszenia stanu zdrowia w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.10.2010 r. W wyniku tego zdarzenia M. M. doznała urazu stopy prawej w zakresie stawu skokowego górnego i kości skokowej. Uraz ten wykazany został w badaniu MR w styczniu 2012 r. i spowodował 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 34-35, 85-86, 127-128;

W wyniku zdarzenia z dnia 25.10.2010 r. M. M. nie doznała żadnego urazu kręgosłupa w odcinku lędźwiowym i szyjnym. Nie doznała uszczerbku na zdrowiu w zakresie układu nerwowego. Występujące u niej zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego nie są następstwem zdarzenia z dnia 25.10.2010 r.

Dowód: opinia biegłego ortopedy k. 34-35, 85-86, 127-128

opinia biegłego neurologa k. 45-46, 146-147.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. (...) ustawy z dnia (...) o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr (...)) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Przy czym na mocy ust. 2 w/w artykułu za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. W myśl ust. 3 tego artykułu za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Stosownie zaś do art. 12 ust. 2 tej ustawy, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania

jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

W niniejszej sprawie bezsporną była okoliczność, że w dniu 25.10.2010 r. wnioskodawczyni uczestniczyła w zdarzeniu, które zostało uznane za wypadek przy pracy. Bezsporną była przy tym okoliczność, że decyzją z dnia 21.01.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił M. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, albowiem lekarz orzecznik ustalił o % uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami tego wypadku.

Natomiast kwestią sporną była okoliczność, czy w późniejszym czasie stan zdrowia wnioskodawczyni uległ pogorszeniu w następstwie przebytego w dniu 25.10.2010 r. wypadku przy pracy, a tym samym czy stopień uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni uległ zwiększeniu w wyniku następstw tego wypadku. Wnioskodawczyni powoływała się bowiem na to, że dopiero na skutek badań diagnostycznych przeprowadzonych w późniejszym terminie ujawniły się u niej urazy będące następstwem tego zdarzenia, które nie były znane w dacie sporządzenia protokołu powypadkowego oraz wydawania decyzji z dnia 21.01.2011 r.

Sąd częściowo podzielił stanowiska wnioskodawczyni, że doszło do pogorszenia jej stanu zdrowia będącego następstwem wypadku przy pracy. Powyższe stanowisko znalazło bowiem częściowo potwierdzenie w opiniach biegłych z zakresu ortopedii i neurologii, którzy opiniowali w niniejszej sprawie.

Należy podkreślić, że opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii biegłych lekarzy Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z (...), (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym.

Wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opiniach wydanych przez biegłego ortopedę R. B. i biegłego neurologa M. W.. W niniejszej sprawie biegli ci wydali kategorię opinię co do następstw zdrowotnych zdarzenia z dnia 25.10.2010 r. i uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni wynikającego z tych następstw. Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość tych opinii.

Biegły ortopeda stwierdził w wydanej opinii, że przy ocenie uszczerbku na zdrowiu ZUS pominął fakt, że w wyniku tego zdarzenia M. M. doznała urazu stopy prawej w zakresie stawu skokowego górnego i kości skokowej. Biegły wskazał, że zmiany w zakresie kości skokowej zostały wykazane w badaniu MR w styczniu 2012 r., a wyniki wykonanej artroskopii świadczą o urazowej etiologii tych zmian. Biegły ocenił, że powyższy uraz spowodował 5 % uszczerbku na zdrowiu. Z uwagi na brak określenia przez biegłego, że był to uszczerbek o charakterze stałym należało uznać, że miał on charakter długotrwały. Natomiast obaj biegli zgodnie wykluczyli w swoich opiniach, aby zmiany i dolegliwości w zakresie kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego występujące u wnioskodawczyni miały związek z wypadkiem przy pracy.

Wprawdzie wnioskodawczyni składała zastrzeżenia do opinii biegłych ortopedy i neurologa, jak również do wydawanych przez nich opinii uzupełniających. W ocenie Sądu zastrzeżenia te nie mogły jednak spowodować skutecznego podważenia wiarygodności i przydatności tych opinii. Opinie wydane w niniejszej sprawie były zdaniem Sądu zupełne, jasne oraz wystarczająco wyjaśniały zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych. Należało zatem uznać je za w pełni wiarygodne dowody.

Wskazać także należało, że fakt, iż opinia biegłego nie posiadała w swojej treści rozstrzygnięcia sporu odpowiadającego wnioskodawcy, nie mógł uzasadniać przeprowadzenia dowodu z opinii dalszych biegłych. Odmienne stanowisko

oznaczałoby bowiem przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, by się upewnić, czy niektórzy z nich nie byłoby takiego zdania, jak wnioskodawca (vide wyrok SN z dnia (...), (...)).

Powyższe okoliczności skutkowały zmianą zaskarżonej decyzji i orzeczeniem jak w wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 2 kpc).